

– rundt på gulvet«, og har man de sidste 14 dages nyhedsudsendelser og avisforsider i baghovedet, kan deltagerne her nok kun være regeringen og dens ministre. Sjældent har man i dansk politik set så mange fejltrin på så kort tid: Hver dag sin minister, som synes helt ude af takt. Jeg bemærker faktisk, at selv om der er gået 2 dage, siden statsministeren holdt sin åbningstale, har han endnu ikke trukket sine udtalelser tilbage. Det må nærmest være en rekord.

Kl. 11.30

Denne regering fortsætter med at sætte helt nye standarder i dansk politik. Statsministeren talte i sin åbningstale om den moderne måde at føre politik på. Man må sige, at regeringen fører moderne politik på sin helt egen måde, for bag begrebet moderne politik gemmer sig en lang stribe ubehagelige politiske sager, der viser, at statsministeren slet ikke har orden i sit eget hus.

Vi har en transportminister, der trods utallige forsøg stadig ikke kan få togene til at køre, men derimod godt kan give Folketinget mærkelige forklaringer; vi har en kulturminister, der skyder sig selv i foden med en kanon, når han fædter seriøst arbejdende udvalgsmedlemmer ind i sin egen, noget diffuse kulturkamp; vi har en integrationsminister, der ikke har styr på administrationen af udlændingelovgivningen og endnu en gang skal have besøg af Ombudsmanden i sit ministerium; vi har en forbrugerminister, der ikke engang kan holde styr på polske hindbær, der er skyllet i kloakvand, men som godt kan finde ud af at trække svar til Folketinget tilbage, og vi har en socialminister, der mener, at ulighed er en dynamo for samfundet, så det skal vi have mere af – et synspunkt, hun stædigt fastholder, lige indtil hun bliver bedt om at pakke sine liberale lærebøger sammen igen og for en sikkerheds skyld fortryde alt, hvad hun overhovedet har sagt og skrevet.

Hvad er der blevet af statsministerens megen snak om konsekvens og orden i sagerne? Under denne regering kan man trække sine udtalelser tilbage, hvis man er kommet for skade at sige, hvad man mener, og man kan til sidst betale pengene tilbage; hvis man har blandet Venstres pengekasse sammen med Statsministeriets pengekasse. Der er ikke noget at komme efter, når Venstre har været der, og for en statsminister, der hader slinger i valsen, må det være et kæmpe problem, men hvad værre er: Det er et problem for danskerne, når regeringen ikke har evne til at udstikke en retning for Danmark. Ud-

fordringer er der nemlig masser af, og dem kan man ikke bare sådan trække tilbage igen.

En af de store udfordringer, vores samfund står over for, handler om at give alle lige muligheder for at gå op imod den stigende ulighed. Socialdemokraterne mener, at en af styrkerne ved vores land er, at vi er et meget rigt land, samtidig med at vi er et meget lige land. Det er det, der skaber sammenhængskraft og dynamik i Danmark.

I 1990'erne løste vi problemerne med massearbejdsløsheden efter den borgerlige regering. Dengang gik vi op imod den stigende ulighed ved at få 200.000 flere mennesker i arbejde, men hvad har den nuværende regering gjort? Jo, den har fået 40.000 flere mennesker på overførselsindkomster.

Socialdemokraterne vil have Danmark tilbage på sporet. Vi vil sikre, at de svageste også får del i den økonomiske fremgang, derfor har vi foreslået, at der bruges 3 mia. kr. på at forbedre førtidspensionisternes økonomi, og derfor har vi foreslået at afskaffe kontanthjælpsloftet. Men vi må ikke tro, at vi kan løse ulighedsproblemet ved bare at sende en check. Lighed er nemlig mere og andet end bare økonomi. Der er nemlig meget stor forskel på, hvor gode muligheder vi hver især har for at få et godt liv.

Derfor vil vi forbedre forholdene for kontanthjælpsmodtagerne, for de hjemløse, for misbrugerne, for de psykisk syge og for de handicappede, og derfor har vi en række konkrete forslag til, hvordan integrationen af flygtninge, indvandrere og deres efterkommere kan forbedres. Kun ved en ordentlig integration kan man sikre, at også disse mennesker får lige muligheder, og derfor vil vi bryde den negative sociale arv. Sociale kår går nemlig stadig i arv fra generation til generation. Vi kan gå ind i en hvilken som helst børnehaven og se, hvilke børn der vil få det svært senere hen.

Vi skal sikre, at ikke et eneste barn lades i stikken og overlades til sin egen skæbne, og i vores finanslovsforslag har vi en række forslag. Vi foreslår bl.a. at forstærke sundhedsplejerskens tidlige indsats, at der skal være lektiecafeer på alle skoler, og at der skal være uddannelsesgaranti til alle unge.

Statsministeren siger også, at han vil bryde den negative sociale arv. Han har sagt, at han vil skabe et samfund, hvor bistandsklienter let kan blive bankdirektører, men hvordan går det med det løfte, hr. statsminister? Kan statsministeren og regeringen finde bare én eneste bistandskli-